

Dosarul nr. 3ra-1739/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – Iu. Potânga.

Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, Șt. Niță, A. Bostan.

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte judecătorul:

Judecători:

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Rusu Dumitru împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la anularea deciziei privind refuzul perfectării și eliberării pașaportului cu date biometrice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016,

C O N S T A T Ă :

La 15 octombrie 2014 Rusu Dumitru s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva ÎS „CRIS „Registru”, solicitând anularea deciziei privind refuzul perfectării și eliberării pașaportului cu date biometrice. (f.d. 3-4)

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 22.08.2014 a depus o cerere de perfectare și eliberare a pașaportului cu date biometrice al cetățeanului Republicii Moldova pe numele său, fapt confirmat prin formularul nr. 00314033145 eliberat de SEDP Chișinău, Buiucani BÎT, nr. 10.

La 27.09.2014 s-a prezentat la SEDP Buiucani pentru primirea pașaportului biometric, însă a fost informat despre neperfectarea actului solicitat, primind refuzul în perfectarea acestuia de către ÎS „CRIS „Registru” pe motiv că este pornită cauza penală pe numele solicitantului și informația dată figurează în baza de date a Ministerului Afacerilor Interne, fiindu-i solicitată decizia definitivă a instanței de judecată.

La plângerea depusă în adresa ÎS „CRIS „Registru” a primit două răspunsuri din 02.10.2014 sub nr. 02/2 12853 și din 08.10.2014 sub nr. 01/R-605/14, prin care a fost informat că a fost refuzat solicitantului în perfectarea pașaportului în temeiul

art. 8 lit. c) al Legii nr. 269 din 09.11.1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova.

Referitor la cauza penală a comunicat că la 29.06.2009, pe numele său a fost pornită cauza penală nr. 2009038097 în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, care până în prezent se examinează în instanța de judecată (în prima instanță a fost achitat), însă, în pofida acestui fapt consideră un abuz neîntemeiat neperfectarea și eliberarea pașaportului de către ÎS „CRIS „Registru”, or, potrivit art. 8 al Legii nr. 269 din 09.11.1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, solicitantului i se poate refuza eliberarea pașaportului dacă: alin. a) prezintă pericol pentru securitatea națională, b) a comis crime contra umanității, c) execută pedeapsa în temeiul sentinței instanței de judecată sau este tras la răspundere penală.

Astfel, a susținut reclamantul, în privința sa nu a fost pronunțată nici o sentință de condamnare și nu a fost atras la răspundere penală, mai mult ca atât, conform art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 11 pct. 1 din declarația Universală a Drepturilor Omului, la care Republica Moldova este parte, orice persoană acuzată de comiterea unui act cu caracter penal este prezumată nevinovată și are dreptul să fie presupusă nevinovată până când vinovăția sa nu va fi stabilită în mod legal în cursul unui proces public în care i-au fost asigurate toate garanțiile necesare apărării lui, d) a încălcat drepturile de import și de tranzitare a substanțelor și obiectelor la care sunt stabilite restricții, e) satisface serviciu în formațiuni armate străine sau mercenari, f) a comunicat cu premeditate informații false despre sine, g) are obligații patrimoniale față de stat, de persoane fizice și juridice, conform hotărârii instanței de judecată.

În opinia sa, refuzul în perfectarea pașaportului pe numele său este lipsit de temei juridic și îi îngrădește dreptul la libera circulație, drept garantat în art. 13 pct. 2 al Declarației Universale a Drepturilor Omului și art. 2 din Protocolul nr. 4 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, pe care Republica Moldova le-a ratificat și care stipulează că, orice persoană are dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv a sa și de a reveni în țara sa.

A menționat că nu are nici o interdicție de nepărăsire a hotarelor Republicii Moldova și nici nu există o decizie motivată a instanței de judecată sau al organului de urmărire penală, care i-ar impune astfel de restricții.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 s-a admis acțiunea lui Rusu Dumitru. S-a declarat ilegal răspunsul ÎS „CRIS „Registru” nr. 01/R-605/14 din 08.10.2014 și s-a anulat înștiințarea nr. 02/2 12853 din 02.10.2014 privind refuzul în perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova Rusu Dumitru. (f.d. 58, 61-65)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 08 aprilie 2016 ÎS „CRIS „Registru” a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii, de respingere a acțiunii. (f.d. 67, 84-86)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016 s-a respins cererea de apel depusă de către ÎS „CRIS „Registru” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016. (f.d. 96-105)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că la 22 august 2014 Rusu Dumitru a depus la SEDP Chișinău, Buiucani, BÎT nr. 10 o cerere de perfectare și eliberare a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova pe numele său. Ulterior, la 29 septembrie 2014 Rusu Dumitru s-a adresat cu o petiție la ÎS „CRIS „Registru”, prin care a solicitat informații despre decizia adoptată în urma examinării cererii sale din 22.08.2014.

Astfel, prin înștiințarea nr. 02/212853 din 02.10.2014 și răspunsul nr. 01/r-605/14 din 08.10.2014 Rusu Dumitru a fost informat că, în conformitate cu prevederile art. 8 lit. c) al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269-XIII din 09.11.1994, i s-a refuzat temporar eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova. Temeiul refuzului l-a constituit informația furnizată de Serviciul tehnologiei informaționale al Ministerului Afacerilor Interne, dosarul penal nr. 2009038097 art. 152 alin. (2) Cod penal. Pentru soluționarea problemei i s-a recomandat adresarea la furnizorul informației, situată pe adresa mun. Chișinău, str. Iacob Hîncu nr. 3.

Instanța de apel a constatat că prima instanță corect a admis acțiunea lui Rusu Dumitru, deoarece ÎS „CRIS „Registru” nu a prezentat nici o sentință de condamnare a reclamantului, prin care acesta ar executa o pedeapsă penală privativă de libertate sau că în legătură cu tragerea la răspundere penală, în privința ultimului este aplicată o măsură preventivă stabilită de art. 175 CPP, potrivit căreia reclamantului i-ar fi restricționat dreptul de părăsire a hotarelor țării.

Existența unui dosar penal în examinare nu prezintă o limitare a dreptului de a fi eliberat pașaportul cetățeanului Republicii Moldova, deoarece ÎS „CRIS „Registru” urmează să ia act de informația parvenită de la Serviciul tehnologiei informaționale al Ministerului Afacerilor Interne, în cazul în care sunt aplicate măsuri preventive prevăzute de art. 175 CPP sau persoana execută o pedeapsă privativă de libertate. Iar conlucrarea instituțiilor vizate în litigiul dat este o formă de garantare a securității naționale și de asigurare în cazul unor încălcări, însă, nicidecum nu constituie o interdicție sau un factor decisiv în eliberarea actelor de identitate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 22 octombrie 2016 ÎS „CRIS „Regitru” a contestat-o cu recurs, solicitând casarea actelor de dispoziție ale instanțelor de judecată cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă. (f.d. 108-110)

În motivarea recursului recurentul și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, deoarece a fost emisă contrar împrejurărilor cauzei, ca urmare a unei aprecieri arbitrare a probelor, cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 17 noiembrie 2016 Rusu Dumitru a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel. (f.d. 134-137)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 august 2016, a fost expediată în adresa recurentului, prin intermediul oficiului poștal cu scrisoare de însoțire nr. 8026 din 22.08.2016, însă confirmarea recepționării nu este la materialele cauzei. (f. d. 106)

În condițiile descrise instanța de recurs consideră că cererea de recurs din 21 octombrie 2016 este depusă în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către ÎS „CRIS „Registru” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. În recursul declarat de către ÎS „CRIS „Registru” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de ÎS „CRIS „Registru” împotriva hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Rusu Dumitru împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la anularea deciziei privind refuzul perfectării și eliberării pașaportului cu date biometrice.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas